

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

ГОДИНА XX.

ФЕВРУАРИЙ 1943.

КНИЖКА 5.

Димитъръ Пантелеевъ

Кжщата надъ Вардаръ

Ето грохналата кжща
на дѣди и прадѣди —
сто лѣта една и сжща
тя надъ Вардара седи;
сто лѣта сама въвъ мрака,
въ робство, димъ и съсипни,
родни синове дочака
и свободни нови дни.

Глухъ и мълчаливъ е двора,
пустъ е черния чардакъ.
А преди билъ пълень съ хора
отъ зори до късенъ мракъ:
майки бѣли преди плели,
чукали сж чукове,
волни пѣсни сж ехтѣли
на бащи и синове.

Вардаръ пѣе и прегръща
Велесъ съ кипнали води.
Сбогомъ, стара, пуста кжща
на дѣди и прадѣди!